

— Τρὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας ἐντρίβετε τὰ βλέφαρά Σας μὲ δροσάρ, ἂν θέλετε νὰ διατηρῆτε λαμπροὺς τοὺς ὄφθαλμούς Σας.

Πρὶν κατακλιθῆτε, ἀλείφετε τὰς χεῖρας μὲ κολχραῖμ καὶ μὴ λησμονεῖτε νὰ φορέσητε δερμάτινα χειρόκτια, νὰ κοιμᾶσθε πάντοτε γατωμέγαι.

Μόλις πάρετε τὸ λουτρόν Σας, ἀμέσως νὰ κατακλίνεσθε, καὶ πρὸ τοῦ μεσονυκτίου. Μὴ κοιμᾶσθε τὸ μεσημέρι. Ὁ μεσημερινὸς ὑπνος εἶναι συνήθως τεταραγμένος, καὶ συνεπῶς καταστρεπτικὸς εἰς τὴν κανονικότητα τῶν χαρακτηριστικῶν. Μὴ σηκώνεσθε ἐνωρὶς καὶ κοκκινίζουν τὰ μάτια Σας, καὶ χαλᾶ ἡ φυσιογνωμία Σας. Κατὰ μέσον ὅρον σᾶς χρειάζετε ὑπνος δέκα ἔως ἑνδεκα ώρῶν.

Ἄποφεύγετε πᾶσαν φροντίδα καὶ πᾶν ἀντικείμενον ἐξ ἐρεθιστικῆς συνομιλίας. Ποτὲ μὴ ἐνοχλεῖσθε. Γαλήνη, γαλήνη! ἡρεμία! ἀπάθεια. Τὰ δάκρυα εἶναι ποταμός, εἰς τὸν ὅποιον αὐτοκτονεῖ τὸ θέλγητρον καὶ πνίγεται τὸ κάλλος. Θέλετε νὰ ἥσθε πάντοτε ώραία; Πάντοτε νὰ μειδιάτε, ἀκόμη καὶ ὅταν ἀκούετε δυσάρεστα πράγματα.

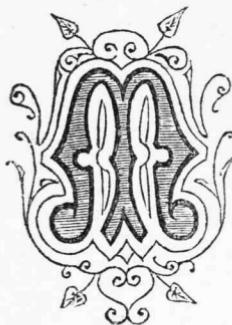
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

(Ἐγεννήθη ἐν Καλαβρύτοις τῷ 1835, ἀπέθανε ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Απριλίου 1890)

Ἐν τοῖς χρόνοις τελείας πολιτικῆς ἀχρειότητος, παντελοῦς δὲ δύναται τις εἰπεῖν ἐκλείψεως ἀληθῶν ἱκανοτήτων καὶ ἀνδρῶν χαρακτῆρος, ὁ θάνατος τοῦ Α. Οἰκονόμου, ὑπῆρξε δυστύχημα διὰ τὴν ἡμετέραν πατρίδα, συμφορὰ διὰ τὴν μετ' ἐνθουσιασμοῦ παραχολουθοῦσαν πᾶσαν χρήσιμον ὑπαρξίαν νεωτέραν γενεάν.

Ο τάφος ἀώρας ἐνέκλεισε εἰς τὰς ψυχρὰς αὔτοῦ ἀγκάλας ἀνδρα μεγάλης ἀξίας, ζηλωτῆς φιλοπατρίας, σπανίας ἀνέχαρτησίας καὶ χρητικότητος. Διάνοια, ἐκ τῶν νεωτέρων ἀγνοτέρων μοχλῶν τῆς νεωτέρας πολιτικῆς δράσεως τοῦ "Εθνους" ἡμῶν, βράχος τιμῆς καὶ πιστὸς ὑπουργὸς τῆς ἴδεας, δικανικὴ πρωτοτυπία, πρόμαχος τῶν ἀλευθέρων ἴδεων, ἐργάτης καὶ ἀπόστολος νέας κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀναπλάσεως, ἐν γένει ὑπαρξίας, ὑπερτέρα τῆς ἐποχῆς, ἐν ᾧ ζῶμεν, ἴδού ὅλος ὁ βίος τοῦ πολυδαχρίτου Α. Οἰκονόμου.

Ἡ ποικιλὴ Στοὰ μετ' ἴδιου πόνου κοσμοῦσα τὸν τάφον τοῦ ἀλησμονήτου ἀνδρὸς διὰ τῶν ἀληθεστέρων ἀνθέων τῆς πρὸς τ' ὅνομά του λατρείας της, ἴδιας ἀφιεροῦ σελίδας, εἰς τὴν ἀξίαν μελέτης ἴδιαζούσης Βιογραφίαν του, δημοσιεύουσα αἰσθηματικώτατον ἄρθρον τοῦ ἐπιφανοῦς αὐτῆς συνεργάτου κ. Λεων. Μελετοπούλου.

αχητής κρατερός τοῦ λόγου καὶ τοῦ καλάμου ἔξελιπε τὴν 11ην Ἀπριλίου τοῦ ἔτους τούτου ἐκ τοῦ πολιτικοῦ τῶν Ἀθηνῶν δρίζοντος, ἡ δὲ ἔκλεψις αὐτὴ ὑπῆρξε τόσον μαζίλον ὄδυνηρά, ὃσον ἐπῆλθεν αἰφνιδία, κατέλιπε δὲ κενὸν δυσκόλως δυνάμενον νὰ πληρωθῇ.

Οἱ Ἀριστείδης Οἰκορόμος, ὁ δικηγόρος, ὁ συγγραφεὺς, ὁ οἰκονομολόγος, ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ, ὁ ῥήτωρ ἄμα καὶ διαπρεπῆς δημαγωγὸς δὲν ὑπάρχει πλέον ἐν τῇ δράσει τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

Τὸ πόλιον τέραν ἔποιψιν, παρὰ τὴν οἰκογενειακὴν συμφοράν, δὲ θάνατος τοῦ Α. Οἰκορόμου ὑπῆρξε γεγονός ἀξιοθήνητον, καταθλίψαν τοὺς πάντας. Διὰ τῶν ὑπηρεσιῶν του ὡς λειτουργὸς τῆς Θέμιδος καὶ δικηγόρος, διὰ τοῦ ἐντίμου καὶ ἀτέγκτου χαρακτῆρός του, διὰ τῆς ῥητορικῆς αὐτοῦ δεινότητος καὶ τῶν ποικίλων προσόντων του, διὰ τῆς μετοχῆς αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ βασιλέως "Οθωνος, ἐπὶ τέλους δὲ δι' αὐτῆς τῆς ἴδιοτροπίας τῶν θεωριῶν του εἶχε καταλάθει ἐπίσημον θέσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ θέσις αὕτη ἐπὶ πολὺν χρόνον ἔσται κενή, διότι ἀνδρες ὡς ὁ Δεληγεώργης καὶ ὁ Οἰκορόμος δὲν ἀντικαθίστανται εὐκόλως.

Προδόθλως δὲ Ἀριστείδης Οἰκορόμος ὡς ῥήτωρ ἤρχετο εὐθὺς μετὰ τὸν Ἐπαμεινῶνδας Δεληγεώργην. Ἡ ῥητορεία του δὲν εἶναι δμοία, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὀλιγώτερον λαμπρά. Θὰ ἡδύνατο ἵσως νὰ ἦναι παρεμφερῆς πρὸς τὴν τοῦ Γαμβέττα, ἐάν δὲ Οἰκορόμος εἶχε μείζονα εἰρμὸν καὶ μείζονα ἔκτασιν ἵδεων καὶ ἐὰν ἦτο πρακτικώτερος. Ἄλλα τοῦτο ἀκριβῶς ἦτο τὸ μειονέκτημα τῶν λόγων του καὶ τῶν θεωριῶν του. Διὰ τοῦτο δὲν ἡδυνήθη νὰ ἴδῃ σχηματιζόμενον περὶ ἑαυτὸν κόμμα ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὰς δύο βουλευτικὰς περιόδους, καθ' ἃς συνεδρίασεν ἐν αὐτῇ, τὸ πρῶτον μὲν ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν Καλαθρυτῶν, ὃπου κατέβαλεν ἔνα πρώην πρωθυπουργόν, ἐλθὼν μὲν αὐτὸς πρῶτος βουλευτὴς διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας, καταλιπὼν δὲ ἐκεῖνον ἡττημένον καὶ περ ἀπολαύοντα γενικῆς ὑπολήψεως, τὸ δεύτερον δέ, ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν Ἀθηνῶν, ὃπου αὐτός, ἔξοχως λαεκός ὑποψήφιος κατίσχυεν ὑποψήφιῶν κρατερῶν ὑποστηριζόμενων ὑπὸ τῶν ἴδιων κομμάτων.

Ο Α. Οικονόμος δὲν ήθελησε ν' ανήκη εἰς κανέν τῶν πολιτικῶν κομμάτων. Τοῦτο ήτο φυσικὸν καὶ ἀνεξήγητον. Φιλοδοξῶν νὰ καταρτίσῃ κόμμα τοῦ, διαδραματίσῃ πρόσωπον ἐν τῇ πολιτικῇ κατὰ τὰς ιδίας ιδέας ως ἀρχηγὸς αὐτοῦ, δὲν ήδύνατο νὰ ὑποθάλῃ ἐκυτὸν εἰς τὴν ἔξαρτησιν ἄλλου ἀρχηγοῦ.

Ἔσως εἶχε δίκαιον, ἕσως εἶχεν ἄδικον. Ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι ὑπῆρχαν στιγμαῖ, καθ' ᾧς, ἐὰν ήθελε νὰ γείνῃ Ὑπουργός, θὰ ἐγίνετο. Ἀλλ' εἶχε, φαίνεται, καὶ εἰς τὰς σκέψεις του καὶ εἰς τὰς πράξεις του ως παραδειγματικὸν περίφημον ῥήτορα τῆς οἰκογενείας τῶν ἐν Γαλλίᾳ : Rohan : Roi he puis ; Prince ne daigne ; Rohan Suis.

Οὕτως ἄρα δύναται τις εἰπεῖν ὅτι, μεθ' ὅλας τὰς δημοκρατικὰς τάσεις του, ἐνυπῆρχε καὶ τι ἀριστοκρατικὸν εἰς τὸν χαρακτῆρά του, ὅπερ δύμας οὐδαμῶς μειοῖ ή ἀλλοιοῖ αὐτόν.

Ἐν ἄλλοις χρόνοις καὶ ἐν ἄλλοις τόποις θὰ ήδύνατο νὰ διαδραματίσῃ ὁ Α. Οικονόμος σπουδαῖον πρόσωπον ως ἀναμορφωτὴς ή ως κομματάρχης κοινωνιστής.

Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα θὰ ήδύνατο νὰ ἐμφανισθῇ ἐν τῇ πολιτικῇ σκηνῇ ως ἀρχηγὸς κόμματος δημοκρατικοῦ, ἐὰν αἱ σύγχρονοι περιστάσεις τὸν συνέτρεχον καὶ ἐὰν ήδύνατο νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τῶν συμπολιτῶν του.

Πλὴν, ως ἐρρέθη ηδη ὅρθως, ἐγεννήθη πρὸ τοῦ καιροῦ του.

Κύριος ὅμως οἶδε τι ήθελε συμβῆν, ἐὰν ἔζη, μὲ τὴν πρόοδον τῶν νεωτέρων ιδεῶν καὶ τὴν ἔξαψιν τοῦ Λαοῦ ἐν δεδομένῃ τινὶ περιστάσει.

Τὸ ἀπρόσπτον, μέγα πάντοτε διεδραμάτισε πρόσωπον ἐν τοῖς πράγμασι τοῦ κόσμου τούτου. Διὰ τοῦτο εἶναι θλιβερόν, ὅτι τόσον προώρως ἀφηρπάγη ὑπὸ τοῦ θανάτου ἐκ τῆς πατρίδος του. Αἱ περιστάσεις ἀναδεικνύουσι τοὺς ἄνδρας.

Ο Α. Οικονόμος διέπρεψε καὶ ως βουλευτὴς καὶ ως δικαστικὸς ἀνήρ, διατελέσας ἀλληλοδιαδόχως πρωτοδικης, πρόεδρος πρωτοδικῶν, ἐφέτης, Εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν.

Ἡ μνήμη αὐτοῦ θὰ ζήσῃ ἐπὶ πολὺ εἰς τὸ πνεῦμα τῶν συμπολιτῶν του, πᾶσα δὲ γνώριμος καρδία θὰ διατηρήσῃ ἀνεξίτηλον τὴν ἀνάμνησιν τῆς εὐγενείας του, τῶν ἔξοχων προτερημάτων καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ του.